

Etnografiaz

Eguberrietan, Bizkaito Zaldibarko herritxoan IV. Etnografia Erakusketara ospatu da eta uste baino arrakasta handiagoa izan du, era berean lehiaketa izan delako. Zaldibarko Udaltzaia eta Koralak eratu izan da, bere helburua aintzinako tresneria gordetzen erakusteko bultzarazi nahiaz. Lanabesak, ontziak, jantziak, apaingarriak... denak izan dute tokia, bakoitzak bere sailan, eta iragan jaietan jendez handia pasatu da erakusketa hortatik. Antolatzaileen asmoz, era hortara, jendearen arte eta kultur gogo sorraraztea da, gure hasieratik gontaraz edo mendiocetan zokoraturik eta ahazturik dauden gauza asko, ezertarako bario ez duten uste, bildu eta leku egokiagoa eman, etxeen apaingarri edo tradizio giroz ipiniz.

Gauza asko bildu zen Zaldibarko erakusketan. Saika antolatuak zeuden eta burdina gaietan, plantzen herogailuak eta giltzen kolezioak eraman zituzten lehen sariak; bronce eta kobre metalzeikoetan, txukulu edo mortero berezi batek eta mentelatsesnak; zurezko gauzetan, bere kopetakoak eta zinzarri apainak aurkeztu zen uztairik eta para handi batek; lurrontzietan ordea, katilu eta plater zuriak apaingarri berdezkaraz eta Muelas de Pan (Zamora) deritzan herrietik ekarri eta hemengo oileroak ber-

niz zuriz ipintzen zituzten eltzehandiak; ehungintzan ordea, 1877. urteko ohe azaleria eta eztaietako txanbrari; nekazaritresnerian, Araba aldeko golde zahar bati, erromatiratzet josten diren horietako bati; liburu inprimatuetan, 1538ko *Opera Bernardi* eta 1700eko Lepe apezpikuaren *Synodales-eri*, eta esku-izkribuetan Zaldubarko Ordenantzak, 1633koak Erdi-eroko kantarietatekin enkuadernatuak, "Eusquerazco Doctrina Antzuelako verba moduan" 1825eko eta Garraibaldin leinuaren 1612ko agiriak pergaminotz eta miniaduz eginak.

Erakusketa hau ikusi ondorean behin eta berri bururatu zait Etnografia eta Etnologia eskola on baten premia larria, Unibertsitate mailakoa. Euskal Herriko Arkeologiak eta Filologiak beren tokia aurkitu dute, bere ondorioak laster nabari direla. Filologiakoak idekiko da Linguistika bidea, baina gure aintzinako kultur mundua behar bezala ezautaraziko duen Etnografiarentzat ere beharrezkoa zaigu. Lehenaren oroitapenezko gai asko eta asko zahar batzen buruetan baizik ez baita gordetzen eta lehenbait lehen bilketazko lanak eskualde guzietara zabaltzea komeni zaigu. Hortarako maisu bikainak ere ez zaigu falta oraingo, baina laster hortien faltaz arkitu ginduzke. Jose Miguel Barandiaran

eta Julio Caro Baroja dliugu bikainenak, eta bi horiegiandik besteetara alde handia nabaritzen da, zeren hortaz ibili garen gehienok erdipurdizkoak bai gara horiekin korparatuko bagina. Etnografiak berakin eskatzen bai du Geografia eta Historia ere sakon ezagutu beharra. Gai monografi-koetan lan ederrak burutu badira ere, gainerako guzian oso behe mailan aurkitzen gara, eta egiazko eskola bat Unibertsitate-rik sortu daiteke, sistematikoki bilketak bizkortuz eta analisiak hobetuz.

Arestian aipatutako tresneria, ontzi, jantzi eta abarrez gainera, aintzinako biziera aztertu, sinetara zaharrak ikertu, herri literatura, musika, dantza, antzerki, kirolak, arkitectura eta abar bilketaz eta azterketaz bizkortu. Zeren horietan asko egin baldin bada ere, oraindik asko gehiago da egin gabe gelditzen zaiguna. Eta, zenbat eta bizkorrago ibili, are material gehiago eta hobeago jaso genezake. Hizkuntzaren alderako lanekin batean etnografiakoak ditugu gerorako utzi ezinezkoak Euskal Herriaren kultur berezian eta, gaur egun, autonomiaren bidetik eta Unibertsitatearenetik posible egiten zaigu jakintza bide horiek urratzea, lehen ez bezala.

Material bilketaz zer esanik ere ez dago. Zaldibarren, gure museocetan jaso gabe dauden

gauza asko ikusi genuen. Arlo hori dagokiona arduratu bedi. Baina museoak heurak abaliki bizkorren pedagogi bulegoz eta iker laboratoriz hornitu beharra dugu.

Juan San MARTIN

Durante las fiestas de Navidad, en el pueblito de Zaldibar (Vizcaya) se ha celebrado con gran éxito la IV Exposición Etnográfica, con un certamen que pretende promover y fomentar la conservación de los objetos antiguos, tanto decorativos como de uso doméstico, para incitar el estímulo artístico y cultural en las gentes y procurar que infinidad de objetos retirados en los camarotes de nuestros caseríos, considerados en muchos casos como inútiles, salgan de ese lugar para encontrar otro destino más digno, decorando y ambientando nuestros hogares.

Se presentó en Zaldibar muchísimo material dividido en secciones del metal en sus variados aspectos de hierro, bronce y cobre; utensilios de madera, vajillas de cerámica, tejidos con un variado ajuar, aperos de labranza y hasta libros antiguos, manuscritos e impresos.

Una vez más se pone de manifiesto la imperiosa necesidad de crear una escuela de Etno-

grafía y Etnología adscrita a la Universidad del País Vasco, como se han encauzado la arqueología y la Filología vasca con ésta abrir paso a la Lingüística. Por la especial importancia que reviste la Etnografía para el conocimiento de nuestra cultura tradicional, para su estudio y conservación, merece que se preste el cuidado necesario a este nivel de enseñanza superior. Éste es un tema que no debe perder al mañana si hemos de aprovechar las aún posibles copilaciones de algunos aspectos extinguidos, que sólo perduran en las mentes de personas de avanzada edad. Más aún cuando tenemos de profesores de talla a J.M. de Barandiarán, J. Caro Baroja, pues los hemos prestado alguna atención a esta disciplina somnolenta, por tratarse de una rama donde a los conocimientos experiencia se les debe tanto de Geografía e Historia.

La Etnográfica, con el paso de las formas de vida tradicionales desde los aperos hasta los objetos ornamentales antes citados, se extiende hasta agrupar viejas creencias, literatura popular, música, danza, teatro, artes, portales, arquitectura. Campos donde aún queda mucho por hacer.

Gasteizko zortzigarren mendeurrena joan zaigu

1981.eko egutegiaren azken orriak kentzen ari gara eta urte berri bat izango dugu laster. Berhabada, lerro hauek irakurtzean 1982ko sarrera nolakoa izan den ezagun dugu. Amaitzeaz dagoen urteak zer eskaini digun aztertzea nahiko proxiugarri liteke, zer egin den eta zer ez jakin dezakegun. Azterketa horrek datorren urteko oinarria muga dezakeela deritzait, indarrak non jarri behar diren ezaguna dakigun. Norik bere planteamendu praktikoa egin beharko luke.

Honela ez genduke gure egunotan ikus daitekeen hankasartze eta burugabekeriarik sufrituko.

Gasteizen hirurehun eta hirurogeitabost egunetan zehar bizi izandako ekintzarik gehienek hiriak ospatutako zortzirehun urtebetetzearen izan dute zerikusirik. Une honetan gogoratu ditugunak hemen azaltzea komenigarri litekeela oitu zait. Ez dira denak egongo. Baina aipatutakoak ekintzen garrantziz jabetu ahal izateko beste argipiderik emango dituzte.

Ez nos, bestalde, ordena kronologikoz ematera. Nere uste kasuarren garrantzi gehien izan duten ekintzak azaldu naiz nuzkete hemen. Eta beste-rik ez.

Ba liteke aurtengo antolatetarik hauendiena "Gasteiz Erdi Haroan" izeneko batzarra izatea. Irailaren 21.etik 26.erate izan zen batzar hau eta bertan parte hartu zuten arteak, Julio Caro Baroja, Koldo Mitxelena, José María Lacarra, José María Azkarate, Juan Carlos Steppé eta abar luze bai asparrara daiteke. Batzarrena ponentzi eta lanak aurkeztu zituztuzten eritzi, honelako bilkura arras interesgarriak dira historia ezagutu ahal izateko. Eta Arabakoarri dagokionez, metodologi egoki eta hestu bat erabili behar dela zioten bartzidekidek, lanean diharduten gutzitan artean koordinatuta bat izan dadin. Bestela, ziar asko, lan asko alperrik egingo litzateke, batuk bestearen herri ez izatean. Arabako Kofradia Arriagak erindakoak zen

bileratik; 1982. an 650 urte emango dela gogoratu zen, ospakizun hau behar den bezala eratzete proposatzen zelarik.

Beste ekintza batek arrakasta handia izan du Gasteizen: hiriko Udalari publikatutako faszikuluen. Euskal Herriko Adiskideen Elkarteak, Arabako Ordezkaritzaren bitartez, zuzenduta, historian zehar Gasteiz izandako gorabeherak azaldu nahi izan du eta hasieratik eginkizun gogor bati ekin zioten. Hilean behin edo, faszikulu bat kaleratu dute — danetara hamabi izango dira — benetako oso inprimaketa onaz, eta orain arte publikatutakoak hauek dira: "Victoria, encrucijada de caminos", Juan Vidal Abreak idatzi; "Victoria viva; breve historia de una ciudad", Pilar Arostegui; "Victorianos célebres"; Venancio del Valena; "Victoria y las aldeas", J.R. Diaz de Durana, J. M. López de Juan, J.M. Ortiz de Orruño jaunena; "El crecimiento urbano de Vitoria", Juan Adrian, César González eta Paulino Medina jaunek egin; "Hombres de letras vitorianos", César Santoyorena; "Arquitectura civil en Vitoria", Ana Begoñena; "Arte en los templos vitorianos", Micaela Portillarena.

Idazten ari naizela irretzeko dagoena "Músicos y poetas", J.L. Sáenz de Ugartearena da. Geroxeago "La industria y el comercio" eta "Fiestas y romerías" azalduko dira.

Bilduma osoak zernolako harrena izan duen jakin dezakegun, orain arte ateratakoak osiera inprimatuko direla ezaguaraztea nahikoa dela uste dut. Bilkuma honek denetarik erosle ezagunak, baina behar bada, ikasitxerak ikasteen kasua aipatu beharko litzateke, erruz saldu baita baita. Eta hau, duda izpirik ez, gozagarria da, hiritarrari txikitandik erakutsi behar baitzaien herria maitatzen. Eta — ez naiz, badaezpada ere, zabalkundek egiten ari — faszikulu bakoitza 75 pezatan eros daitezkeela jakinerazi behar dugu irakurleari, bilduma

ososa eukitzea interesgarri dela erantsen diodularik. Akatsik?... Nik bat ipiniko nioke: ez dudala, orain arte behintzat, eskuraren arrotarik aurkitu. Eta giritino guztiok bezala zerak Udalarior dardintzen dizkionen euskaldunak herriko lehen erakundeko kontutan hartu beharko izuzkeela uste dut, dela gogoratu zen, ospakizun hau behar den bezala eratzete.

Irailaren 7.etik 11.erate "Nazioarteko Abesbatzen I Astea" izan zen Gasteizen. La hirurehun abeslari aritu ziren Aste honetan, Gasteizko musikazaleen pozaroko. Filipinas, Venezuela, Yugoslavia, Polonia eta Italiako abesbatza batzuek berriak Manuel Iradier,ekin saiatu ziren. Hiriburuen ez ezik baita probintziak zenbait herritan ere abestu zuten.

Azaroaren 27. an inauguratu zen hirurehun zortzigarren mendeurrena gogoratzen dugun Erakusketeta. Lan bikaina benetako erakusketeta ederra ikusi ahal izateko. Armando Llanos eta Paulino Medinaren zuzendaritzapean Micaela Portilla, Ana Begoña eta Pilar Arostegi historiagileek moldaturiko erakusketeta honek Paleolitiko garaitik ematen den historia eskaintzen digu.

Ba da, zer esanik ez, beste hainbat ekintza urtean zehar eratuak izan direnak, baina gogor aipatutako hoiak ditugu, beti ene ustez, aipagarrienak.

Denak delu, nik zutabe hauetatik zera eskatuko nuke: jarraipena. Aurten 800 urte bete ditu Gasteizek, Aniso Jakintsuak "nueva Vitoria" fundatu zuenetik. Eta, jakina, ez da egunero 800gn. urtebetetzea ospatzen. Baina, zenbat bider egiten da 801 urte? Gasteiz behin ere, honexegaitik jarraipena beharrezkoa dugu, gure artean kultura hedatu ahal izateko. Herri kulturak bakarrik izango da askatua. Ez ahaztu.

Ez dakit ondo zertorkion ala ez, baina Gasteiz Iparreko Atenas esaten zioten joandako medean. Gauzak zeharo uldauta ditugu orain; lege, ohi-

turak, giza-harremank... Baina gutzitan baitan zerik erne aurki dezakegu: ikasteko gogo, nola edo hala. Ez dut uste ezer herrikeri esaten ari naiznik. Baina Gasteizko Udalarri baxte puntu hau gogoratu nahi nioke: lehen aipatu dudun Iparreko Atenas berpiz dezakegula denon artean.

Beraz, 1981.eko egitaraua osotasun on bat ekarri badigu, zergaitik ez pentsa datorrengeko antzerkioa izango dena? Hala biz!

José Mari VELEZ DE MENDIZABAL

Ha pasado la efemérides del octavo centenario desde la fundación de la "nueva Vitoria". Y durante el año 1981 se han venido celebrando en la capital alavés una

serie de actos culturales — la mayoría alrededor de ese acontecimiento — que creo merece la pena resaltar, porque todos ellos son signo inequívoco de un quehacer positivo. Por supuesto, en estas pocas líneas no voy a poder resumir todo lo realizado durante 365 días. He escogido aquellos actos que, en mi opinión, han sobresalido de los demás.

El Congreso de Estudios Medievales, "Vitoria en la Edad Media", reunió todo un plantel de primeras figuras que, bien mediante ponencias o simples trabajos monográficos, supieron darle nivel de auténtica categoría a aquél. Julio Caro Baroja, Luis Michelena, José María Lacarra, José María Azcarate, Juan Carlos Steppé... Son algunos de los prestigiosos profesores que se reunieron en Vitoria. Como resumen de estas jornadas, y por lo que hace referencia a Alava, parece que se debería utilizar en las investigaciones una metodología más drástica y apropiada, y se debería trabajar en pos de una mayor coordinación entre todos los investigadores para que no se desperdicie tiempo y oportunidades, al no tener noticias mutuas entre ellos mismos.

Otra de las ideas acertadas es la publicación de unos estudios sobre la historia de Vitoria, a través de estudiosos locales. Son ocho los que están ya en prensa con tal éxito que, según mi opinión, merecería todo ello la publicación de esta publicación. Se trata de la sección alavés del RSVAP.

Del 7 al 11 de Septiembre se celebró en la I Semana Coral Alavés, acudiendo grupos de Vitoria, Venezuela, Inglaterra, Polonia, etc., y en representación del País Vasco la Coral Manuel Iradier, organizadora de la Semana Coral. Situaciones de estos grupos, que en pueblos de la provincia no tuvieron oportunidad de estar.

Por fin, reseñar que bajo la dirección de Armando Llanos y con la colaboración de Micaela Portilla, Ana Begoña y Pilar Arostegi se inauguró el ciclo de exposiciones de la historia de esta Vitoria desde Paleolitico hasta el presente. Situado en el edificio San Prudencio, y en el calle del mismo nombre, siendo un gran éxito si hacemos referencia al número de visitantes que ha recibido hasta la fecha.

Hemos dado carpetazo al calendario de los próximos años para lograr esa libertad que nos vendrá dada por una auténtica cultura. Es por eso que no cabe la menor duda de que el Ayuntamiento vitoriano, en esta línea de actuación, que en 1981 se pueda completar 800 años, puede decirse que De acuerdo, pero no es mejor que también 801 se cumpla vez.